

N:o 59.

Af herr **J. A. Lundström**, om ändrad lydelse af § 31 i förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin m. m.

Det var utan tvifvel ett godt inlägg i nykterhetslagstiftningen, när å salubodar för vanlig handel brännvinsutdelning äfven utan betalning blef i lag förbjuden. Dock förekommer ett förhållande som synes mig påkalla, att bestämmelsen i § 31 af kongl. förordningen ang. villkoren för försäljning af brännvin och andra brända och destillerade drycker den 31 december 1891 utsträcker att gälla äfven vid handel som förekommer med den inom Sverige befintliga renskötande lappbefolkningen. Under lapparnes vistelse å nedre landet besökas de ofta af personer som uppköpa deras produkter. Dessa personer medföra oftast rusdrycker, emedan de äro kunnige om det af gammalt gängse förhållandet, att lapparne äro föga villige att ingå på några affärer, derest icke traktering med rusdrycker eger rum. Ty lapparne äro i allmänhet älskare af rusdrycker. När sedan renbjorden är samlad och handel jemte nedslagning af renar företages, torde genom den i de flesta fall förekommande brännvinstrakteringens inflytande alltför många gånger hända, att sådana renar blifva sålda och slagtade hvilka för renstammens bestånd borde som lifrenar behållas, äfvensom att säljarens ersättning för varan blifver oskäligt ringa. Detta missförhållande bidrager äfven att hos de bofaste, som ega renar hvilka emot lega äro anförtrödda i de renskötande lapparnes vård, minska tryggheten och förtroendet till dessa, hvarigenom deras existens försvåras.

Sedan landets norra delar genom förbättrade kommunikationer kommit i förbindelse med de södra trakterna och hufvudstaden och följaktligen afyttandet af lapparnes produkter underlättats, har uppköp af dessa i större

mängd börjat ske och därför synes tiden vara inne att på lagstiftningens väg något göra till förekommande af det här anförda missbruket, hvarför jag vågar vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att § 31 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af brännvin och andra brända och destillerade drycker den 31 december 1891 må erhålla följande förändrade lydelse:

I öppen salubod för handel med andra varor än brännvin, vid auktioner *äfvensom vid handel med den renskötande lappbefolkningen* vare brännvinsutdelning äfven utan betalning förbjuden.

Stockholm den 27 januari 1894.

J. A. Lundström.

I denna motion instämmer

L. Dahlstedt.

N:o 60.

Af herr **C. G. Thor**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i förordningen angående försäljning af vin och maldrycker m. m.*

En mångårig erfarenhet har visat, att nuvarande straffbestämmelser för olofflig försäljning af vin och maldrycker icke i nämnvärd mån kunna afskräcka från utöfvandet af denna mycket skadliga handtering. Behovvet af strängare straffbestämmelser härutinnan tog sig ock uttryck uti en vid 1892 års riksdag af herr Ölander uti Första Kammarcn väckt motion om, att vid dylik olofflig försäljning det uti försäljningslokalen befintliga parti af öl och